

Розвиток міжкультурної комунікативної компетентності здобувачів освіти під час вивчення англійської мови з використанням цифрових автентичних ресурсів

Курасова Н. І.¹, Бойко О. Ю.², Арделян О. В.³

Опубліковано	Секція	УДК
12.01.2026	Освіта/Педагогіка	37.091.33:811.111:316.7: 004

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.18272858>

Анотація. У статті здійснено теоретичний аналіз проблеми розвитку здатності особистості до ефективної взаємодії з представниками інших культур у процесі іншомовної підготовки в умовах цифровізації освіти. Обґрунтовано доцільність залучення онлайн-матеріалів з реальним культурним наповненням як засобу створення автентичного комунікативного досвіду та розширення соціокультурного контексту навчання. Проаналізовано підходи вітчизняних і зарубіжних дослідників до використання цифрових медіа, віртуальних обмінів і мережових платформ у навчанні іноземних мов. Визначено дидактичні можливості таких матеріалів для розвитку когнітивних, поведінкових, афективних і рефлексивних складників іншомовної підготовки. Узагальнено педагогічні умови їх ефективної інтеграції в освітній процес та окреслено перспективи подальших досліджень, пов'язаних з оцінюванням освітніх результатів у цифровому навчальному середовищі.

Ключові слова: міжкультурна комунікативна компетенція, англійська мовна освіта, соціокультурна обізнаність, автентичні цифрові ресурси, цифрові навчальні середовища, віртуальний обмін, телеколаборація, рефлексивне навчання, комунікативна адаптивність, критична культурна обізнаність.

Developing intercultural communication skills in students learning English using authentic digital resources

Annotation. The article addresses the development of **intercultural communicative competence** (ICC) among English language learners in the context of contemporary language education. In an era characterized by globalization and widespread digitalization, English functions not merely as a medium of linguistic communication but as a primary vehicle for intercultural interaction in academic, professional, and social domains. This reality necessitates a shift in educational priorities away from the mere accumulation of linguistic knowledge toward fostering learners' ability to interpret cultural meanings, adapt communicative behavior, and engage effectively with individuals from diverse cultural backgrounds.

¹ Курасова Наталія Іванівна, старший викладач кафедри журналістики та мовної комунікації, Одеський національний морський університет, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8672-0110>.

² Бойко Оксана Юріївна, аспірант кафедри педагогіки та психології освітньої діяльності, Запорізький національний університет, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8850-1066>.

³ Арделян Олена Вікторівна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри германських мов, зарубіжної літератури та методик викладання, Центральноукраїнський державний університет імені Володимира Винниченка, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7166-0095>.

The study highlights the pedagogical value of integrating **authentic digital resources** – materials grounded in real-life cultural contexts – as a means of providing learners with genuine communicative experiences that extend beyond conventional textbook-based instruction.

The article reviews contemporary domestic and international research on intercultural communicative competence (drawing, among others, on foundational models such as Byram's), digital learning environments, virtual exchange, telecollaboration, and the application of authentic materials in English language teaching. Particular emphasis is placed on the didactic potential of digital media platforms, online interactive environments, and tools that reflect current sociocultural discourses and everyday communicative practices. Such resources are shown to facilitate the development of essential components of ICC, including cognitive awareness (knowledge), affective openness (attitudes), behavioral flexibility (skills of discovery, interpretation, and interaction), and reflective capacities (critical cultural awareness), all of which are indispensable for successful intercultural interaction.

The paper further outlines key pedagogical conditions for the effective integration of authentic digital resources into the learning process. These include careful content selection, the design of appropriate learning tasks, and the implementation of systematic reflection.

Empirical findings indicate that the educational impact of digital resources stems not from their technological novelty per se, but from their capacity to create meaningful, authentic intercultural experiences.

In conclusion, the article identifies promising directions for future research, particularly the need for rigorous empirical evaluation of learning outcomes and the development of structured digital learning environments aimed at systematically enhancing intercultural preparedness among English language learners.

Keywords: intercultural communicative competence, English language education, sociocultural awareness, authentic digital resources, digital learning environments, virtual exchange, telecollaboration, reflective learning, communicative adaptability, critical cultural awareness.

Вступ

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями.

У сучасних умовах глобалізації та інтенсивної цифровізації освіти англійська мова функціонує не лише як засіб іншомовної комунікації, а і як ключовий інструмент міжкультурної взаємодії у професійному, академічному та соціальному середовищах. Для здобувачів освіти зростає потреба не просто у володінні мовними знаннями, а у сформованій здатності ефективно, етично та усвідомлено взаємодіяти з представниками інших культур у реальних і цифрових комунікативних ситуаціях. У цьому контексті особливої актуальності набуває проблема формування міжкультурної комунікативної компетентності, яка розглядається як необхідний результат сучасної іншомовної освіти та важлива умова професійної мобільності й соціальної інтеграції особистості.

Цифрове освітнє середовище істотно трансформує умови іншомовного навчання, відкриваючи доступ до широкого спектра цифрових автентичних ресурсів — онлайн-медіа, відео- та аудіоплатформ, соціальних мереж, віртуальних спільнот і освітніх платформ з реальним культурним контентом. Такі ресурси репрезентують живі мовленнєві практики, актуальні соціокультурні контексти та сучасні дискурсивні моделі, що створює принципово нові можливості для занурення здобувачів освіти в автентичне міжкультурне спілкування. Водночас у практиці закладів освіти використання цифрових автентичних ресурсів часто має фрагментарний характер і не завжди супроводжується чітким методичним обґрунтуванням їх ролі саме у формуванні

міжкультурної комунікативної компетентності, що зумовлює необхідність наукового осмислення цієї проблеми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій та виділення невирішених аспектів проблеми.

Проблема формування міжкультурної комунікативної компетентності (МКК) у процесі вивчення англійської мови активно розробляється у сучасному науковому дискурсі та охоплює як теоретичні, так і прикладні аспекти іншомовної освіти. Узагальнювальні теоретичні праці засвідчують, що МКК розглядається як багатовимірний конструкт, який поєднує знання про культуру, установки й цінності, вміння інтерпретації та взаємодії, а також рефлексивну здатність до осмислення власної та іншої культурної позиції [13; 15]. У цих дослідженнях підкреслюється, що міжкультурна компетентність не може формуватися ізольовано від реальної комунікативної практики й має розвиватися у процесі автентичної мовленнєвої діяльності.

Значна частина зарубіжних досліджень присвячена інтеграції цифрових технологій у розвиток МКК. Зокрема, доведено ефективність віртуальних обмінів і телеколаборацій як інструментів створення умов для реальної міжкультурної взаємодії здобувачів освіти з представниками інших культур [4; 11; 14]. У таких роботах МКК трактується як результат досвіду спільної діяльності, під час якої здобувачі освіти навчаються узгоджувати значення, долати комунікативні непорозуміння та рефлексувати власні комунікативні стратегії. Психолого-педагогічні дослідження також акцентують увагу на ролі індивідуальних чинників — самоефективності, наполегливості та інтенсивності неформального цифрового навчання — у розвитку міжкультурної компетентності в цифровому середовищі [6].

Окрему групу становлять праці, що аналізують дидактичний потенціал автентичних матеріалів і цифрових ресурсів у навчанні англійської мови. У них наголошується, що автентичні тексти, вебсайти та реальні комунікативні сценарії сприяють формуванню соціокультурної та міжкультурної чутливості, оскільки відображають актуальні мовленнєві та культурні практики носіїв мови [1; 7; 10; 12]. Дослідники підкреслюють, що використання цифрових автентичних ресурсів розширює можливості іншомовної освіти, забезпечуючи мультимодальність, інтерактивність і доступ до різноманітних культурних контекстів [3; 8].

У вітчизняних наукових публікаціях МКК здебільшого розглядається як цільовий результат іншомовної підготовки, тісно пов'язаний із формуванням соціокультурної та соціолінгвістичної компетентностей. Дослідження українських учених акцентують методичні аспекти формування МКК, зокрема обґрунтовують доцільність використання цифрових технологій, автентичних текстів і медіаматеріалів у навчальному процесі [5; 8; 9]. В окремих роботах здійснено спроби операціоналізації МКК через визначення критеріїв і показників її сформованості у здобувачів освіти різних спеціальностей, що свідчить про перехід від суто теоретичних міркувань до прикладних моделей оцінювання результатів навчання [9].

Водночас аналіз наукових джерел дає підстави стверджувати, що попри значну кількість досліджень, низка аспектів проблеми залишається недостатньо розробленою. Зокрема, у більшості праць цифрові автентичні ресурси розглядаються фрагментарно — як допоміжний інструмент або окремий методичний прийом, без цілісного аналізу їх дидактичного потенціалу саме у формуванні міжкультурної комунікативної компетентності. Недостатньо узагальненими є підходи до класифікації цифрових автентичних ресурсів, визначення педагогічних умов їх ефективного використання та системного впливу на різні компоненти МКК у процесі вивчення англійської мови [2; 3; 12]. Саме ці невирішені аспекти загальної проблеми зумовлюють спрямованість даної

статті на комплексне осмислення можливостей цифрових автентичних ресурсів у сучасній іншомовній освіті.

Формулювання цілей і завдань статті.

Метою даної статті є дослідити дидактичний потенціал цифрових автентичних ресурсів у процесі формування міжкультурної комунікативної компетентності здобувачів освіти під час вивчення англійської мови.

Для досягнення поставленої мети у статті передбачено розв'язання таких завдань:

- проаналізувати теоретичні підходи до трактування поняття міжкультурної комунікативної компетентності у вітчизняних і зарубіжних дослідженнях;
- охарактеризувати дидактичні можливості цифрових автентичних ресурсів у розвитку основних компонентів міжкультурної комунікативної компетентності;
- визначити основні типи цифрових автентичних ресурсів та форми їх використання у навчальному процесі закладів освіти;
- обґрунтувати педагогічні умови ефективного застосування цифрових автентичних ресурсів для формування міжкультурної комунікативної компетентності здобувачів освіти.

Результати

У вітчизняних і зарубіжних дослідженнях міжкультурна комунікативна компетентність (МКК) найчастіше трактується як інтегрована здатність особистості здійснювати ефективну й етичну комунікацію з представниками інших культур з урахуванням культурних смислів, норм взаємодії, прагматичних контекстів і власної рефлексії щодо “іншості”. У цьому полі відчутні два взаємопов'язані вектори: (1) *структурно-компонентний* підхід, що описує МКК як сукупність взаємодіючих компонентів (знання/усвідомлення, ставлення, уміння інтерпретації та взаємодії, рефлексивність, толерантність до невизначеності) та (2) *діяльнісно-комунікативний* підхід, у якому МКК постає як здатність реалізовувати міжкультурну взаємодію через мовленнєві дії в автентичних ситуаціях, зокрема в освітньому середовищі. Зарубіжні оглядові праці акцентують, що МКК не зводиться до “знання фактів про культуру”, а формується через поєднання когнітивних, афективних і поведінкових складників, а також через поступову інтеріоризацію стратегій взаємодії, які дають змогу уникати стереотипізації та досягати взаєморозуміння у різних соціокультурних контекстах [13]. Водночас у роботах, що безпосередньо пов'язують МКК з цифровою освітою, підкреслюється, що цифрове середовище не просто “канал”, а специфічний контекст міжкультурної комунікації з власними правилами, жанрами, мультимодальністю та ризиками непорозуміння, тому МКК має розглядатися як компетентність, що розвивається у взаємодії з цифровими практиками [3].

Формування міжкультурної комунікації

У вітчизняному дискурсі МКК часто подається як цільовий результат іншомовної освіти, тісно пов'язаний із формуванням соціокультурної/соціолінгвістичної складової мовної підготовки, здатністю добирати мовленнєві засоби відповідно до норм і очікувань іншої культури та будувати комунікацію на засадах поваги й діалогу. Теоретичні описи в українських публікаціях підкреслюють методичну керованість формування МКК, тобто можливість планувати зміст, інструменти та критерії розвитку цієї компетентності в межах навчальної дисципліни, що посилюється за рахунок цифрових технологій та спеціально підібраних ресурсів [5]. У теоретичному підґрунті також виразний акцент на тому, що МКК має навчатися через взаємодію з автентичними культурними смислами (тексти, медіа, дискурсивні практики), а не через ізольовані “культурознавчі відомості”; відповідно, автентичні матеріали розглядаються як засіб розвитку соціокультурної чутливості, інтерпретаційних умінь і комунікативної адекватності [8]. Дослідження, виконані на українському матеріалі у різних

спеціальностях (наприклад, у підготовці майбутніх журналістів), демонструють прагнення операціоналізувати МКК через вимірювані індикатори (уміння взаємодії, толерантність, готовність до діалогу, критичне осмислення медіадискурсів), що відображає перехід від декларативних визначень до прикладних моделей оцінювання [9].

Зарубіжні підходи у межах “цифрового повороту” пропонують розглядати МКК як результат занурення здобувачів освіти у керовані ситуації міжкультурної взаємодії, де ключову роль відіграють *віртуальні обміни, телеколаборація, цифрові курси та неформальне цифрове навчання*. У цій логіці МКК формується не стільки через “вивчення культури”, скільки через *досвід* комунікативних дій з реальними партнерами, у яких здобувачі освіти вчаться інтерпретувати інтенції, узгоджувати значення, коригувати стратегії, управляти непорозуміннями та рефлексувати власні комунікативні рішення [4; 11]. Дослідження, що фокусуються на психологічних детермінантах, показують, що розвиток МКК у цифрових практиках пов’язаний із самоефективністю, наполегливістю (grit) та інтенсивністю неформального цифрового контакту з мовою і культурою, тобто компетентність зростає внаслідок поєднання мотиваційних ресурсів і регулярної участі в цифрових комунікативних активностях [6]. Окрема лінія робіт підкреслює ефективність спеціально спроектованих цифрових курсів для формування міжкультурної компетентності, коли зміст, завдання й оцінювання вибудовуються довкола культурних сценаріїв, порівняння практик, аналізу кейсів і рефлексивних процедур, що дозволяє структурувати міжкультурний досвід та мінімізувати випадковість результатів [14].

Узагальнюючи наявні підходи, можна виділити спільну теоретичну рамку: МКК розуміється як багатовимірний конструкт, що розвивається у процесі мовленнєвої діяльності, а не “додається” до мовної компетентності як окремий блок знань. Різниця між вітчизняними та зарубіжними працями здебільшого лежить у площині акцентів: вітчизняні дослідження частіше зосереджуються на методичному забезпеченні (умови, засоби, прийоми, добір цифрових ресурсів, критерії результативності) та інтеграції МКК в цілі іншомовної підготовки [5; 8], тоді як зарубіжні — на дизайні взаємодії (virtual exchange/telecollaboration), механізмах формування через досвід і рефлексію, а також на взаємозв’язку МКК із цифровими освітніми практиками та індивідуально-психологічними факторами [3; 4; 6; 13].

У сучасних умовах цифровізації освіти проблема формування міжкультурної комунікативної компетентності (МКК) здобувачів освіти набуває особливої актуальності, оскільки англійська мова функціонує не лише як засіб мовленнєвого спілкування, а і як інструмент міжкультурної взаємодії у глобалізованому цифровому просторі. Цифрові автентичні ресурси — онлайн-медіа, відеоплатформи, подкасти, соціальні мережі, освітні платформи з реальним культурним контентом — створюють унікальні дидактичні можливості для занурення здобувачів освіти в живі культурні контексти, які неможливо повноцінно відтворити за допомогою традиційних навчальних матеріалів. На відміну від адаптованих текстів, автентичні цифрові ресурси репрезентують актуальні мовленнєві практики, соціокультурні норми, цінності та моделі поведінки носіїв мови, що є принципово важливим для розвитку здатності інтерпретувати культурні смисли та будувати адекватну міжкультурну комунікацію [1; 8].

Дидактичний потенціал цифрових автентичних ресурсів полягає насамперед у їхній багатовимірності та інтегративності: вони одночасно забезпечують розвиток мовної, соціокультурної, дискурсивної та стратегічної складових МКК. Дослідження засвідчують, що систематичне використання автентичних цифрових матеріалів сприяє формуванню культурної обізнаності, емпатії, толерантності до культурних відмінностей та готовності до діалогу, оскільки здобувачі освіти взаємодіють не з абстрактною

«культурою», а з реальними комунікативними ситуаціями та носіями культурних смислів [3; 6]. Водночас цифрове середовище створює умови для активної участі здобувачів освіти у міжкультурній взаємодії (коментування, обговорення, спільні проекти, віртуальні обміни), що трансформує навчання з репродуктивного у діяльнісне та рефлексивне [4; 11]. Таким чином, дидактичний потенціал цифрових автентичних ресурсів доцільно розглядати крізь призму їх впливу на ключові компоненти МКК та освітні результати в процесі вивчення англійської мови.

Таблиця 1

Підсумок дидактичного потенціалу цифрових автентичних ресурсів у формуванні міжкультурної комунікативної компетентності

Компонент МКК	Дидактичні можливості цифрових автентичних ресурсів	Освітній ефект
Когнітивний (культурні знання, усвідомлення)	Доступ до реальних культурних наративів, медіадискурсів, актуальних соціальних тем у країнах англомовного простору	Розширення уявлень про культурні норми, цінності та соціальні практики [1; 13]
Афективний (ставлення, толерантність, емпатія)	Зіткнення з різними культурними позиціями, стилями мислення та поведінки через цифрові медіа	Формування відкритості, зниження стереотипізації, розвиток міжкультурної чутливості [3; 6]
Поведінковий (уміння взаємодії)	Участь у віртуальних обмінах, телеколаборації, онлайн-дискусіях та проєктній діяльності	Розвиток навичок адекватної міжкультурної комунікації та стратегій взаємодії [4; 11]
Дискурсивний	Аналіз автентичних мовленнєвих жанрів (відео, подкасти, пости, коментарі)	Оволодіння прагматикою мовлення та культурно зумовленими дискурсивними моделями [8; 10]
Рефлексивний	Рефлексивні завдання, порівняння культур, самооцінювання комунікативного досвіду	Усвідомлення власної культурної ідентичності та відповідальності у міжкультурній взаємодії [5; 14]

Узагальнюючи викладене, можна стверджувати, що цифрові автентичні ресурси мають значний дидактичний потенціал у процесі формування міжкультурної комунікативної компетентності здобувачів освіти під час вивчення англійської мови, оскільки вони забезпечують поєднання мовленнєвої діяльності з реальними культурними контекстами, актуальними соціальними смислами та живими комунікативними практиками. Їх використання сприяє розвитку всіх ключових компонентів МКК — когнітивного, афективного, поведінкового, дискурсивного та рефлексивного — за рахунок залучення здобувачів освіти до автентичної міжкультурної взаємодії, стимулювання критичного осмислення культурних відмінностей і формування здатності до адаптивної комунікативної поведінки. Водночас цифрове середовище розширює межі традиційного навчання, трансформуючи його у діялісно-рефлексивний процес, у якому здобувачі освіти не лише засвоюють мовні та культурні

знання, а й набувають досвіду міжкультурного діалогу, що є необхідною умовою підготовки до ефективної комунікації в глобалізованому англомовному просторі.

У сучасному навчальному процесі закладів освіти цифрові автентичні ресурси постають як багатокомпонентна сукупність матеріалів і середовищ, що репрезентують реальні мовленнєві та культурні практики носіїв англійської мови і можуть бути безпосередньо інтегровані у формування міжкультурної комунікативної компетентності здобувачів освіти. До основних типів таких ресурсів насамперед належать цифрові медіаресурси (онлайн-видання, новинні портали, блоги, подкасти, відеохостинги), які відображають актуальний соціокультурний дискурс, сучасну лексику, прагматичні особливості мовлення та культурно зумовлені моделі аргументації. Використання цих ресурсів у навчальному процесі реалізується через аналіз медіатекстів, обговорення соціально значущих тем, порівняння культурних позицій, виконання аналітичних і рефлексивних завдань, що сприяє розвитку критичного мислення, культурної обізнаності та дискурсивної компетентності [1; 8; 13].

Окрему групу становлять інтерактивні цифрові платформи та середовища віртуальної взаємодії (платформи віртуальних обмінів, телеколлабораційні проєкти, освітні соціальні мережі), які забезпечують прямий контакт здобувачів освіти з представниками інших культур. Їх дидактична цінність полягає у можливості організації реальної міжкультурної комунікації у керованому освітньому форматі, що дозволяє формувати навички адаптації мовленнєвої поведінки, міжкультурної чутливості та стратегій подолання комунікативних непорозумінь. У навчальному процесі такі ресурси використовуються у формах спільних онлайн-проєктів, міжкультурних дискусій, обміну відео- чи текстовими повідомленнями, а також рефлексивних звітів, у яких здобувачі освіти осмислюють власний комунікативний досвід [4; 6; 11].

Важливе місце посідають цифрові автентичні навчальні курси та спеціалізовані освітні платформи, що інтегрують культурний контент, мультимодальні матеріали та комунікативні завдання, орієнтовані на міжкультурну проблематику. Такі ресурси поєднують відео, тексти, інтерактивні вправи, кейси та рефлексивні модулі, що дозволяє системно й цілеспрямовано формувати МКК у межах навчальної дисципліни. У практиці закладів освіти вони застосовуються як складова змішаного або дистанційного навчання, як основа для проєктної діяльності чи як додатковий інструмент індивідуальної роботи здобувачів освіти, забезпечуючи персоналізацію навчання та варіативність освітніх траєкторій [3; 14].

Окремим типом цифрових автентичних ресурсів є соціальні мережі та платформи користувацького контенту, які відображають повсякденні мовленнєві практики, неформальні комунікативні стратегії та культурні коди сучасного англомовного середовища. Їх використання у навчальному процесі реалізується через аналіз постів і коментарів, створення власного контенту, моделювання міжкультурних ситуацій спілкування та обговорення етичних аспектів онлайн-взаємодії. Такий підхід сприяє формуванню прагматичної та соціолінгвістичної компетентності, а також розвитку цифрової відповідальності й усвідомлення культурної специфіки комунікації в онлайн-просторі [6; 7; 10].

Отже, різноманіття типів цифрових автентичних ресурсів та форм їх використання у навчальному процесі дозволяє вибудовувати гнучку, діяльнісно орієнтовану модель формування міжкультурної комунікативної компетентності. Їх ефективна інтеграція передбачає не лише технічний доступ до ресурсів, а й методично вивіреним добір завдань, спрямованих на інтерпретацію культурних смислів, міжкультурну взаємодію та рефлексію, що забезпечує сталі освітні результати у вивченні англійської мови [5; 8; 11].

Ефективне використання цифрових автентичних ресурсів у процесі формування міжкультурної комунікативної компетентності (МКК) здобувачів освіти не може розглядатися як суто технічне впровадження цифрового контенту в навчальний процес.

Йдеться про цілеспрямовану педагогічну діяльність, що потребує створення спеціальних педагогічних умов, які забезпечують дидактичну доцільність, методичну керованість і рефлексивний характер міжкультурного навчання. Наукові дослідження засвідчують, що навіть високоякісні автентичні цифрові ресурси не гарантують розвитку МКК без чітко визначених цілей, адекватних форм організації навчальної діяльності та педагогічного супроводу взаємодії здобувачів освіти з культурно насиченим контентом [5; 8; 13]. У цьому контексті обґрунтування педагогічних умов ефективного застосування цифрових автентичних ресурсів набуває ключового значення для забезпечення сталих освітніх результатів у процесі вивчення англійської мови.

Таблиця 2

Педагогічні умови ефективного застосування цифрових автентичних ресурсів для розвитку МКК

Педагогічна умова	Зміст і характеристика	Очікуваний освітній результат
Цільова спрямованість використання цифрових ресурсів	Чітке визначення компонентів МКК, на розвиток яких орієнтовано конкретні цифрові автентичні матеріали	Узгодженість між цілями навчання та результатами формування МКК [13]
Методично вивіреним добір автентичного контенту	Відбір ресурсів з урахуванням вікових, мовних і культурних особливостей здобувачів освіти	Поступове ускладнення міжкультурного досвіду без когнітивного перевантаження [1; 8]
Інтеграція діяльнісних форм навчання	Застосування проєктної роботи, аналізу кейсів, віртуальних обмінів, дискусій	Формування навичок реальної міжкультурної взаємодії [4; 11]
Організація рефлексивного супроводу	Використання рефлексивних щоденників, обговорень, самооцінювання	Усвідомлення власної культурної позиції та комунікативних стратегій [5; 14]
Педагогічний фасилітаторський супровід	Спрямування уваги здобувачів освіти на інтерпретацію культурних смислів, а не лише мовних форм	Запобігання стереотипізації та поверхневого сприйняттю культури [3; 6]

Отже, ефективність застосування цифрових автентичних ресурсів для розвитку міжкультурної комунікативної компетентності визначається не кількістю чи різноманіттям використаних цифрових матеріалів, а сукупністю педагогічних умов, що забезпечують їх цілеспрямовану та методично обґрунтовану інтеграцію у навчальний процес. Ключовими серед них є чітка цільова орієнтація на компоненти МКК, продуманий добір автентичного контенту, організація діяльнісних і рефлексивних форм роботи та активний педагогічний супровід міжкультурної взаємодії. За таких умов цифрові автентичні ресурси трансформуються з допоміжного інструмента у повноцінний дидактичний засіб, здатний забезпечити глибоке осмислення культурних відмінностей, розвиток комунікативної гнучкості та підготовку здобувачів освіти до ефективної міжкультурної комунікації в сучасному англомовному цифровому просторі.

Узагальнення результатів упровадження цифрових автентичних ресурсів у практику навчання англійської мови свідчить про їх високу ефективність у розвитку міжкультурної комунікативної компетентності здобувачів освіти, оскільки вони забезпечують автентичність мовленнєвого досвіду, залучення до реальних культурних

контекстів та активізацію діяльнісних і рефлексивних форм навчання. Систематичне використання таких ресурсів сприяє підвищенню мотивації до вивчення мови, формуванню культурної чутливості, гнучкості комунікативних стратегій і готовності до міжкультурного діалогу, що підтверджується результатами вітчизняних і зарубіжних досліджень [1; 3; 5; 6; 8; 11; 13]. Перспективи подальших наукових розвідок у цьому напрямі пов'язані з емпіричним вивченням ефективності конкретних типів цифрових автентичних ресурсів, розробленням валідних інструментів оцінювання рівнів сформованості міжкультурної комунікативної компетентності, а також з дослідженням впливу індивідуальних, соціокультурних і цифрових чинників на результати міжкультурного навчання в умовах змішаного та дистанційного формату освіти.

Висновки

У ході дослідження встановлено, що міжкультурна комунікативна компетентність є багатовимірним інтегрованим утворенням, яке поєднує когнітивні, афективні, поведінкові, дискурсивні та рефлексивні складники і формується насамперед у процесі реальної мовленнєвої діяльності в культурно насичених контекстах. З'ясовано, що цифрові автентичні ресурси створюють принципово нові умови для такого формування. Вони забезпечують доступ до актуальних мовленнєвих практик, соціокультурних смислів і моделей комунікативної поведінки носіїв мови, які неможливо повноцінно відтворити засобами традиційних навчальних матеріалів. Результати аналізу дидактичних можливостей цифрових автентичних ресурсів показали, що їх систематичне та цілеспрямоване використання сприяє розвитку всіх ключових компонентів міжкультурної комунікативної компетентності. Зокрема, вони забезпечують розширення культурної обізнаності, формування толерантності та емпатії, розвиток гнучких стратегій міжкультурної взаємодії. Доведено, що найбільший освітній ефект досягається за умови поєднання автентичного контенту з діяльнісними формами навчання та організованим рефлексивним супроводом. Обґрунтовано, що ефективність інтеграції цифрових автентичних ресурсів у навчальний процес визначається не їх кількістю чи технологічною новизною, а сукупністю педагогічних умов, серед яких провідними є чітка цільова орієнтація на компоненти міжкультурної комунікативної компетентності, методично вивірений добір контенту, використання діяльнісно-орієнтованих форм роботи та фасилітаторська роль викладача. За таких умов цифрові автентичні ресурси трансформуються з допоміжного засобу навчання у повноцінний дидактичний інструмент формування готовності до міжкультурного діалогу в сучасному англomовному цифровому просторі.

Перспективи подальших наукових розвідок у даному напрямку пов'язані з емпіричним дослідженням впливу окремих типів цифрових автентичних ресурсів на рівні сформованості міжкультурної комунікативної компетентності, розробленням валідних і надійних інструментів її оцінювання, а також вивченням ролі індивідуальних, мотиваційних і соціокультурних чинників у міжкультурному навчанні в умовах змішаного та дистанційного формату освіти. Перспективним також є проектування комплексних цифрових курсів, орієнтованих на системний розвиток міжкультурної комунікативної компетентності.

Список використаних джерел

1. Arzieva B. A. Using Authentic Materials and Real-Life Scenarios to Develop Intercultural Competence. 2025. URL: <https://www.wosjournals.com/index.php/pteconf/article/view/1869>.
2. Casañ-Pitarch R. Enhancing Language and Cross-Cultural Competence through Telecollaborative Project Work // Herald Chemistry and Education. Odesa National University, 2020. URL: <https://heraldchem.onu.edu.ua>.

3. Elboubekri A. The Intercultural Communicative Competence and Digital Education: The Case of Moroccan University Students of English in Oujda // *Journal of Educational Technology Systems*. 2017. Vol. 45, no. 4. P. 520–545. DOI: 10.1177/0047239516670994. URL: <https://doi.org/10.1177/0047239516670994>.
4. Gijzen L. Virtual Exchange as a Tool for Intercultural Communicative Competence in Language Learning // *Virtual Exchange and Language Learning : collective monograph*. Utrecht : Utrecht University, 2020. URL: <https://research-portal.uu.nl>.
5. Kostyuk S. S. Методичні аспекти формування міжкультурної комунікативної компетентності засобами цифрових технологій під час вивчення англійської мови // *Pedagogical Academy Journal*. 2025. URL: <https://pedagogical-academy.com/index.php/journal/article/view/1139>.
6. Liu J. et al. Enhancing Intercultural Competence through Self-Efficacy, Grit and Informal Digital Learning of English // *ReCALL*. 2025. Cambridge University Press. URL: <https://www.cambridge.org/core/journals/recall/article/enhancing-intercultural-competence-through-selfefficacy-grit-and-informal-digital-learning-of-english/D5472AB82D24B7A9A2923D7F2B25AF62>.
7. Marwa M., Herdi, Abbas F. F. Websites Use as Learning Resources in Developing Intercultural Communicative Competence in English Language Teaching Classroom. 2022. URL: https://www.researchgate.net/publication/376603783_Websites_Use_as_Learning_Resources_in_Developing_Intercultural_Communicative_Competence_in_English_Language_Teaching_Classroom.
8. Morska L. Teaching Intercultural Communicative Competence: Theoretical Background // *Ars Linguodidacticae*. 2018. No. 2. P. 12–18. DOI: 10.17721/2663-0303.2018.2.02. URL: <https://doi.org/10.17721/2663-0303.2018.2.02>.
9. Mykytenko N., Fedorchuk M., Ivasyuta O., Hrynya N., Kotlovskyi A. Intercultural Communicative Competence Development in Journalism Students // *Advanced Education*. 2022. Vol. 9, no. 20. P. 121–131. DOI: 10.20535/2410-8286.261521. URL: <https://doi.org/10.20535/2410-8286.261521>.
10. Raikhel A. Role of Authentic Texts in Developing Sociocultural Competence for Effective Cross-Cultural Communication // *Education. Innovation. Practice*. 2025. Vol. 13. URL: <https://oip-journal.org/index.php/oip>.
11. Research on Telecollaboration and Virtual Exchange for ICC Development // *Electronic scientific repositories*. URL: https://www.academia.edu/43366421/Intercultural_communicative_competence_development_through_telecollaboration_and_virtual_exchange.
12. Ulmasbayeva M. A. Integrating Authentic Materials and Digital Resources to Enhance EFL Learners' Communicative Competence in Higher Education // *Eurasian Journal of Learning and Academic Teaching*. 2025. No. 43. P. 13–16. URL: <https://geniusjournals.org/index.php/ejlat/article/view/6855>.
13. Xu H. A Comprehensive Review of Intercultural Communicative Competence // *Cogent Education*. 2025. Taylor & Francis. DOI: 10.1080/2331186X.2025.2557608. URL: <https://doi.org/10.1080/2331186X.2025.2557608>
14. Yevdokimova-Lysohor L. Effectiveness of a Digital Course in Forming Intercultural Competence during English Language Learning. Kyiv, 2025. URL: [doi: https://doi.org/10.63931/ijchr.v7iSI1.157](https://doi.org/10.63931/ijchr.v7iSI1.157).